

DOMOVINA

Uredništvo

je na Schillerjevi cesti št. 3. — Depiše blagovolite fran-
kinci, rokopisi se ne vračajo.

Ishaja trikrat na teden, vsak ponedeljek, sredo in petek ter velja za
Avstrijo in Nemčijo 12 kron, pol leta 6 kron, 3 mesece 3 krome. Za Ameriko
in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 17 kron,
pol leta 8 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravitelju, plačajo se vnaprej.

Za inšercije

se plačuje od vsake petil-triste po 20 vinarjev za vsak
krokat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje
razen pošteno.

Mesečna priloga „Slovenski Tehnik“.

Nemški „Schulverein“.

Na praznik sv. Petra in Pavla se je vrnil v Schönbergu na Moravi 27. občni zbor nemškega „Schulvereina“. Udeležil se ga je tudi nemški minister-
rojak Prade.

Mora pa vsak razseden človek očitati ministru Pradeju, da je izgovoril — pač vede — veliko laž, ko je govoril o nalogah „Schulvereina“. Ali bi ne bilo častnejše zanj in za celi nemški narod, ko bi povedal odkrito, da deluje „Schulverein“ za pomenjenje tleh, osobito pa slovenskih otrok? Toda minister je govoril lepe fraze o omiki, izobrazbi in kulturi, katero baje nosi „Schulverein“ zapuščeni in tlačeni Nemcem od narodnostnih mejak. Uči nas to dejstvo, da stremljenje „Schulvereina“ ni želja naroda, v katerega imenu se godi. Zato se po vsej pravici niso čutili nemški socijalni demokratje poklicane, da bi pozdravili občni zbor tega društva ali da bi se ga bil vsaj eden udeležil. Tudi to je dokaz, da „Schulverein“ ni obrambno ampak napadalno društvo!

O današnjem stanju tega nam najnevarnejšega narodnostnega sovražnika nekaj podatkov. Društvo šteje sedaj okoli tisoč delavnih podružnic s približno 100.000 člani. L. 1906 in do junija 1907 se je ustanovilo 157 novih podružnic, med njimi 20 ženskih. Na Štajerskem se je ustanovilo 20, Korškem 8 in na Kranjskem 6 novih podružnic. Povdarjalo se je še posebej, da šteje Kočevo, nemška delnica znanih krošnjarjev na Kranjskem, 25 občin, od katerih je 24 kmečkih, in

— 19 podružnic nemškega Schulvereina! Kočevjarjem v tem oziru vsa čast! Ta vzgled kaže, kako je možno majhnim narodim organizirati in vpreči v delo za svoj narodni obstanek!

Predno se ozrem na delo „Schulvereina“ na Sp. Štajerji, navedem naj še dohodke društva. „Schulverein“ je imel lansko leto skupno 501.818 K dohodkov proti 410.529 K v letu 1905, torej več za 91.288 K. To so velike številke! Udnina je znašala 221.810 K, na volilih (zapuščinah) so dobili 102.390 K in darov za 170.641 K. Prodaja znamk, vzgališč itd. je društva nesla 4183 K čistega dobička.

Društvo polaga veliko važnost na Štajersko. Za nemško šolo v Gaberju, kjer stanje po zadnjem ljudskem štetju 896 Slovencev in — 215 Nemcev je darovalo 100.000 K. Ta slučaj je posebno značilen za delovanje tega društva. Koliko se je tu govorilo o ubogih „nemških“ otrocih, kateri morajo obiskovati slovensko ljudsko šolo! V Velenju odpre društvo to jesen enozredno ljudsko šolo, v Hrastniku — kjer je baje več sto nemških otrok — tudi v Jeseni, in to večrazredno narokrat! Šolo v Ljutomeru so razširili, novo šolo postavijo na Sladki gori v cmareškem okraju. Društvo je tudi znatno pospeševalo otvoritev nemške ljudske šole v Slovenski Bistrici.

Za nas Slovence pač vroka dovolj, da premislimo težke narodnostne posledice teh nemških narodnih šolskih postojank ter mialimo tudi na obrambo.

Velike koristi so za nemški „Schulverein“ potujoči učitelji. „Schulvereina“ bo razpolagal v kratkem s dvema stal-

nima potujočima učiteljema. Koliko koristi taka moč, nam kaže dejstvo, da je ustanovil eden teh potovalnih učiteljev sam 70 novih podružnic. Poleg plačanih stalnih potujočih učiteljev pa ima društvo še prostovoljne potovalne učitelje, kateri agitirajo in ga priporočajo v posameznih okrajih. Ali bi se bilo morda na meštr. se razpravljalo o tem na bodo- skupščini Ciril-Metodove družbe, bi ne kazalo nastaviti stalnega potovalnega učitelja ali bi pa ne bilo smiselno za vsak način ustanoviti institucijo prostovoljnih potovalnih učiteljev?

Nemški „Schulvereina“ ustanovi nadalje posebne delavske podružnice, v katerih bodo plačevali delavci k vednemu po eno kromo udine. Tudi o tem vprašanja bi se dalo pri nas mnogo razmišljati.

Naj se nas navalič temu ugodnemu uspehu „Schulvereina“ se loti malo-dušnost, temveč moramo iti krepko na delo! A upoštevati moramo geslo Nemcev, da ne smoj strankarji prepri dosegati družbe sv. Cirila in Metoda!

Politični pregled.

Demokratska deloba.

V seji državne zbornice dne 5. t. m. se je razpravljalo o volilni reformi za delovne sbore. V imenu soc. demokracije, ki je stavila predlog, je govoril poslanec Nömer ter stemeljeval ta tako umesten predlog. V imenu Slovencev sta govorila posl. Hribar in dr. Krek, ki sta ga oba zagovarjala. To priliko pa je dr. Krek uporabil za to, da je prav po nepotrebnem Hribarja napadel v državnem sboru zaradi njegovoga in njegovih somišljenikov postopanja v delovnem sboru Kranjskem proti klerikalni preosnovi delovnega volilnega reda. Dr. Krek se je v svoji skromnosti in ravnoličubnosti predstavil parlamentu kot velikega „kričanskega demokrata“, ki živi in dela samo za narod; dr. Krek in Slov. ljudska stranka! drug nikdo — vsi drugi so sovražniki ljudstva. Ta politični „kričanski demokrat“ je pozabil povedati, da je njegova stranka ločila premeniti delovni volilni red tako, da bi bila uvedla splošno jednako, tajno in direktno volilno pravico za kmečko, meštansko in delavsko bogato — 10 mandatov bi bila pa dala 100 voleposostankom kranjskim! To je dovolj za pametnega človeka. Taki so ti „kričanski demokratje“ S. L. S., za katerih očišče in tajno zvezo: s voleposostanki, s najvišjo aristokracijo in cerkveno hierarhijo smo se večkrat opozarjali svoje

čitatelje ter povdarjali, da je njih demokratizem samo pesek v oči, lja-benen do ljudstva le na jeziku, stanovska sebičnost in koristi rimske cerkve in njenih aristokratskih in drugih stebrov pa edino gonilo vsega njih političnega delovanja. Tako je tem bojem za reformo volilnega reda na Kranjskem po klerikalnem

receptu. Ta boj v parlamentu začet, nadaljuje morda isti dr. Krek ali pa kdo drug v njegovem imenu v „Slovenca“ od sobote. Članek je napisan „Reforma naprej!“ je pa krivtosenca toploglave lahovosti in skrajne duševne surovosti. Priporočamo ga vsem, naj si ga pazno prečitajo — in naj sodijo sami. Če nam bodo ljudje s tako na-obrazbo, s takim razumom in tako dušo delali naše reforme — potem pač naš konec in falilbog nečestni, sramotni konec ne more biti daleč. No najdimo se, da se bodo vse, kar je v naroda zdravega, uprlo ter kugi ter napravile konec temu večjemu in sistematičnemu kvarenju narodove duše in srca — v imenu vere, kričanstva in demokrati-zma.

Hrvatska delegacija se je vrnila iz Budimpešte v Zagreb, kjer je je narod svečano sprejel. Na postaji in pred postajo je bilo zbranega na 40 tisoč občinstva. Predsednika hrvatske delegacije Medakovića so drignili na ramena ter ga nosili in postajo. Govorili so zastopniki meštanstva in poslanec. Medaković je dejal: „Borili se bomo dalje in do konca, mirno in dostojno kakor do sedaj.“ — Hrvatje so lahko mirni, razkričali so Medžare in nasilivce, katero so dosedaj izdajali kot svobodoljubnost pred celo Evropo. Vsi veliki evropski narodi so Medžare kot sovražnike svobode in kot grde nasilnike spoznali, veliki listi evropske svare Medžare, naj v svoji naslopljenosti ne groje prodalec, ker bi se v svoji nesaitnosti in v svojem tiranskem ponajanju proti Hrvatim in proti nemadžarskim narodnostim lahko uničili. Svetovno združenje — „Svobodne mišli“ je hotelo letos septembra meseca sklicati kongres v Budimpešto. Budimpeštanski odbor Svobodne mišli je pa odklonil voditi priprave za ta shod, ter stemeljil svoje odklonitev s tem, da ne svetaje prijateljem svobodne mišli, „da bi zborovali v deteli nasilnosti“. Shoda se bodo udeležili K. Haackl, Maksim Gorki in Lombroso.

Hrvatski sabor bode sklican za 11. t. m., da vzame na znanje poročilo hrvatske delegacije o dogodkih v skupnem ogrsko-hrvatskem parlamentu. Ravno, da komisar Feček ali ban Rakoczy ne bo imel kurajo stopiti pred hrvatski sabor, kateri bi ga postavil

LISTEK.

Gasilcem.

Na slavnostni dvajsetletnici „Gasilnega društva“ v Središču predaval v čast središčkim gasilcem gospod nadučitelj Antoz Porekar na Hamu pri Ormožu.

Tiha noč nad selom plava, in nemira čuti ni, v sela vse že sladko spava, sanja mirno brez skrbi. —

A glej, nebo se rušeti, in sela dim se privati. Bolnasti krik se oglasi: „Pomagajte! Gori! Gori!“ Pomoči kliče glas zvonč, odkod pač bo pomoč prišla? Sed česar plan se polasti, vse porubi, vse vpepli. A čajte trombe vrti glas, ki jedru prihaja v vas!

Oprava svetla se bliži: To so požarni brambovci. Glej! Moč za močem skoti v plan goreči rasekava tram.

Za svojo varnost on na bara, prav nič ne plaši se požara. In kar s rokami možno ni, z brigalnico nadomesti.

Političa on prej ne pozna da sledijo lakro pokosa. — Nevostar je končana vsa, vsi truden hvati zdaj Boga. In v srca čuti zdaj sladko t, da storil možko je dolžnost. Zato vam kljčem s odra dol, ki takaj zbrani ste okoli:

„Vaš sčlan je stan preimeniti domovja vi ste krepki ščit.“ Čast vam bodi, o mojste, Srčnost vaša je zastava! Var: akličem z duše vse: S: trikratna vam slava! M. Komar.

na zatočno klop, ker je okdoval samostojnost hrvatske države s tem, da je prevzal od okruga ministra Wekerla nalogo, izvajati na Hrvatskem ukaze okrugske vlade s namenom širiti na Hrvatskem idejo enotnosti mednarodne države, mesto kakor to nagodba pravi. Idejo svete hrvatske in okrugske države, kot ravnopravnih zveznic. Futok kani savor razpustiti ter razpisati nove volitve. Kaj si bodo on in njegovi madžarski gospodarji s tem na boljem, ne vemo. V novi sabor pridejo pač sami opozicijsalci.

Stem da je hrvatska delegacija zastupila skupni okrugo-hrvatski parlament pred glasovanjem o § 1. zakona o službeni pragmatiki za šolničarje je vsela tema zakons pravno kot za Hrvatsko. Nagodba pravi, da mora biti vsak zakon veljaven v obeh združenih državah sprejet soglasno po zastopnikih obeh držav. Hrvatske delegacije ni bilo pri glasovanju o tem zakonu v parlamentu, zato ne more imeti pravne moči na hrvatskem ozemlju.

Dopisi.

Iz Laškega trga. Na naše zadnje poročilo, v katerem smo vprašali tamojšnje vodilne kroge, kaj je v bralnim društvom, prejeli smo sledeči dopis:

Bralno društvo životari in skrajni čas je že bil, da je „Domovina“ opozorila merodajne narodne kroge, da se za društvo pobrigajo, sicer bi bilo popolnoma zapadlo. Imamo nekaj časnikov naročenih, ki se nam kmetom vsako nedeljo razdele, ali to je vse. Samo ena oseba je pri nas, ki se trudi za društvo, namreč tajnik, ki pa vsega sam ne zmore, drugi odborniki ter udje pa gledajo od daleč, kako se samo eden trudi, sami ne storo ničesar in se veselo, da je tak lep „mir božji“. Na eni strani je torej kriva nevedelnost odbornikov ter osov in naših visokih glav, da društvo gre h koncu, drugi in glavni vzrok je pa ta, da društvo nima svoje lastne strehe. Bralno društvo je sedaj tako srečno, da ima svoje prostore na hodniku „pivnice § 11“. Postavljena je na mostovca ena miza, na njej par papirjev, od nedeljav se pri tej mizi dele časopisi — in to je Bralno društvo; kje se druge stvari nahajajo, katerih je vendar Bralno društvo nekaj imelo, mi ni zaano.

To je torej tisto Bralno društvo, ki je nekdanj tak običavno veselice prirajalo, ki je uprizarjalo igre s dobrim uspehom, ki je gojilo lepo petje in se postarjalo dragim društvom za vzgled.

Društvo nima sedaj niti pravega predsednika! Pri zadnjem občnem zboru bil je zbran predsednikom takajšnji vikar g. Končan. Pa kakor povsod, tako so tudi takaj hoteli imeti duhovniški prvo besedo. Ker mu je bil „Narodni list“ in „Domovina“ na poti, je hotel doseči, da bi se vsi časopisi razum „Gospodarja“, „Domoljuba“ in še nekaj drugih enakih pomotali iz Bralnega društva, češ, da so ti časopisi pogubljivi za bralca, da jih torej ni treba, posebno, ker nima društvo premoženja. Tej smešni zahtovi se je ves odbor upri in gnopod predsednik je odstopil. Mesto društvenega predsednika zavzel je potem kaplan g. Srebrni, ki je bil podpredsednik. Ta sicer ni stavil takih zahtev in društvo je živelo . . . pa to je trpelo le nekaj časa. Gospod vikar to ni mogel prebrčeti poraza. Ker ni imel pri društvu več kaj govoriti, skrbel je na drug način, da bi se vendar uvedle njegove zahteve, pa zastoj. Pred tremi meseci je odstopil tudi g. Srebrni s pismeno izjavo, da takemu društvu, ki ne zadostuje svoji

nalogi, da pomaga ljudstvu do omike s dobrim branjem, ne more on kot duhovnik predsvetovati. Društvo je torej brez pravega predsednika ter le eden izmed odbornikov prevzema začasno predsedniški stolec.

Veliko krivdo, da je društvo na slabih nogah, imajo na vesti naši duhovni gospodje. Zakaj bi ni kmetje ne brali tudi drugih slovenskih časopisov, čemu samo „Gospodarja“? „Domovina“ je vendar najboljši časopis, kar ga imamo mi štajerski Slovenci. „Narodni list“ pa tudi ni tako pregrešen, da bi pohujšal katoliškega slovenskega kmeta. Gg. duhovniki naj se nikar ne imajo za tako zabite in lahkovernne ter naj ne mislijo, da jim vse verjemo brez premisleka. Moje in tudi drugih kmetov misli so, da moramo čitati več časopisov, da spoznamo resnico, kajti slišati se mora dva zvana, da se resnica prav spozna!

Vsekako je zdaj treba sklicati občni zbor in čudim se, da se tega do sedaj še ni storilo. Kakor kažejo razmere, bi imelo društvo dovolj življenjske moči, le voditeljev manjka, ker se nekateri odtegujejo dela. Upati je, da se bodo tudi ti posvetili bolj Bralnemu društvu, ako se jih vli v odbor.

Ker nima društvo pravih prostov, bi svetovlja, da se obrne odbor na g. Elisabetherja s prošnjo, da bi on v teh slabih razmerah prisrkočil društvu na pomoč in štrvalo eno sobo. Tej prošnji bi g. Elisabether gotovo ustregel, kolikor ga poznam, ker ima na razpolago veliko sob. S tem bi storil veliko dobroto Bralnemu društvu in mi bi ni bili hvaležni.

Ako bi torej bilo za sobo poskrbljeno, v kateri bi se lahko vršile tudi pevske vaje, potem se bomo pa zopet lahko pokazali svetu, da še živimo in napredujemo. Torej s veseljem na delo, s upom do zmag!

Naroden kmet.

Iz Podrode. Do sredi meseca aprila t. l. je bila pri nas navada, da so se plačale potrebne pristojbine grobarjar in duhovnika po pogrebu. Tisti čas pa si je zmislil naš „samodržec“ g. Matija in oznanil, da se ima prostor za grob 3 K, kopanje jame 4 K, „stopič“ 1 K (skupaj 8 K) plačati kot tedaj, ko se bo prišla naznaniti smrt; dokler to ne bo plačano, ne bo grobar kopal jame; kajti pretičeni člen v torek se je ob grobu rajne M. Dobrave gdo preklinjal, ker pijani (?) pogrebci niso hoteli grobarju izplačati 1 K za „stopič“ (to je kol, ki ima vžigano neko številkico, ki se postavi koncem groba). Tudi stopičev za došidob ni bilo ter tudi v našem kraju nikjer niso v navadi in je torej to novotarija Vaspoitičeva.

Prva, ki je umrla v času „nove postave“ v podrodeški fari, je bila najpremočačnja posestnica v kriški občini M. Godler. To je bilo 8. maja zvečer. Drugo jetro (bil je ravno praznik) je šel eden izmed sinov naznaniti v župniščno smrt in prosil, da bi bil pogreb v petek popoldne (10. maja), v soboto pa črna peta maša. Župnik je določil, da bo oboje v soboto zjutraj in zahteval, naj plača 8 K.

Ravno prejšnji večer pa sta bila pri Godlerju kritiki župan Moškon in in tajnik Kostajnek na agitaciji za dr. Korčeka in rekla, da nikakor ni treba plačati od „ležišča“, obrabe orodja in „stopiča“, ker je pokopališče last podsvredke občine, in ta še ni videla vinarja od vseh krov, kolikor jih je pobral župnik za grobni prostor, orodje pa je lani kupil gorjanški župan Cerjak, stopič pa še grobna ni vreden. „Vsega tega prej ni bilo, mi se držimo le starega reda“, sta govorila.

Sin rajne je prijazno rekel in se že držal za žep, da bo če plačal od jame, za stopič pa menda ne bi bilo treba. Župnik: „Marš ven, le pojdi, le ven, le ven! Ali nismo oznanili, da se ima vse naprej plačati?“ Zda je bil sin — Alojz mu je bilo ime — voljan vse plačati in rekel: „No, hodem pa plačal vse, če te ravno mora biti“. Župnik je pa naprej rohnel: „Nič, v mrtvašnici bo ležala, zandarjem boš plačal!“

Ko se je drugi dan zvedelo, da res ne bo grobar kopal jame, je šel Alojz v Korje k dekani in potolil vse. Ta mu je dejal, da ni treba plačati pogrebni pristojbin naprej in če ne bo pustil župnik jame izkopati, naj pride samo k njemu (dekani). V soboto 11. maja, ko so prišli rajno — med potom je bajde od krste že teklo — ni bilo nikogar nikjer. Seređa je bilo razburjenje splošno. Eden izmed silov je stal pri cerkvi in klical: „Kakor v Rimljanjih tako bomo mi mater pokopali“. Sli so potem sinovi v trz iskat orodja, da bi sami izkopali jame, hčere pa h kaplanu (župnik se je odpeljal v Zagorje spovedovat) za botjo voljo prosit, naj da jame skopati in jo blagosloviti, saj raše plačajo ne samo s krov, še več, če je treba. Kaplan je vzel denar in zapovedal grobarju izkopati jame in ko je izkopal, jo je blagoslovil in ob 9. uri dopoldne so zagrebli Marijo Godler.

Tako so pripravovali soproj rajno, bči in dva sinova. Na vprašanje, kaj ga je res kateri trihan nagovarjal, naj ne plača pogreba, je odgovoril sin Alojz, da kdor bi to trdil, bi grdo lagal.

Tržane župnik sedaj grdo črti in jih blati s prižnice. To pa samo vsled tega, ker so razni dveh izjem vsi napredno volili, ne oziraje se na njegovo pripravovanje in prošnje raz leco.

O „delovanju“ in življenju župnika Vaspoitiča pa bomo še izpregovorili, da bodo videli v Mariboru, kakšnega našnega pastirja imamo mi Podsvredci. Seređa bomo radi tega „neverniki“ in „framazoni“, ker nam je potrpljenje še minilo in moramo nečuvno postopanje tega župnika javno obsojati in proti njemu tako nastopiti kakor za silni. Skandal in sramota je, da pustijo g. škof takega človeka na opravičeno nevoljo faranov in vkljub njegovemu obnašanju še na fari!

Križevski dopisnik „Slovenskega Gospodarja“ s dne 27. junija mi podtika dopis od Sr. Trojice tik Slatine v „Narodnem listu“ s dne 21. junija ter govora: . . . tudi je laž, da je neka gospa A. Jožka hotela s srajco podkupiti in so ji je položeno zasluzil. Menda bi srajco rad imel tisti študent, ki se za premnogo dobrote zda tako hvaležnega skaznje. Sploh si je ta človek v glavo vžil, da mora ljudje hujkati zoper duhovščino. . . Tudi duhovščina ne bo hotila vprašati tega študenta ali Kuka, o čem naj govori v cerkvi . . . Ali ni na primer duhovščina nekoga študenta 5 ali 5 let zastoj pitala v semenišču? Ali ni pri duhovnikih „fehtal“ in tudi dobil podporo? Sedaj se pa tako hvaležnega kaže? . . .

Dopisnik pripada tistim čudakom pri Sr. Križu tik Slatine, ki so že par let čisto resno zaljubljeni v misel, da ne zna nikdo drugi z moje domovine napisati in priobčiti njim neljubega članka nekega jax. Z napadnim dopisom namreč nistem v prav nikaki zvezi, ne morem z gotovostjo niti reči, kdo je gospa A., kateri se očita, da je hotela s srajco podkupiti nekoga Jožka, nekatera mi nejnasa oseba namigavajna v dopisu pa sploh obsojam. Toda „Gospodarjev“ dopisnik je hotel pobolnati na svoj izredno fin takt in na svojo kipečo kričansko ljubezen, in jaz mu

to veselje iz srca privoščim. To storiti tem lažje, ker vem, da je kmet v „Gospodarjevem“ dopisu figuriral; kaj kmetje so olikani in ne opoznaajo si česar, najmanj pa darov, ki jih sami darovali niso; ker sem prepričan, da dopisnik ni g. kaplan Krajnc, ki ga zelo spoštujem, in ker mislim, da tudi moj bivši prijatelj g. kaplan Žolger nima dopisa na vesti . . .

Kot drugolotec, ki nisem poznal ni življenja ni sebe, so me v tistih stari v semenišču, ki sem ga dve leti pred maturo zapustil, ko sem se prepričal, da ne morem slišati njegovim namenom. Račun semeniškega „pitanja“ smatram kot svoj dolg, ki ga hočem vrniti; kdor pa zahteva, da bi moral zaradi svojega bivanja v semenišču žrtvovati svoje prepričanje, zahteva preveč, ravno tako preveč, kakor bi preveč zahteval z. Zurnan, če bi priiskal na tega ali onega, katerega je kot dijaka podpiral, da ne sme delati politike „Slovenskega Gospodarja!“ — Tisti duhovniki, pri katerih sem kdaj „fehtal“, naj se slobodno oglasijo za povračilo! Dijake opozarjam, da je boljše dobiti od matere hatine, nego jo pa ubogati in se iti v farovi in kaplanjo pokloniti ali posloviti, potem pa poslati opoznanje, da si „fehtal“.

Naslov „študenta“ podzdravljam z veseljem: faksično hočem pa ostati vedno študent in študirati vse nove pojave svoje stroke; k formalni doživljam študij pa mi je čestital rektor dunajske univerze že lani pri promociji ter imam zavest, da sem se poslovil od formalnega študentstva vsaj tako častno kakor kak kaplan brez maturo, pa najsi postane na jeto sobratov z maturo potem tudi najzmojstovter.

Na Danaja, dne 1. julija 1907 „Študent“ dr. F. Kidrič.

biblijotekar v slovenskem seminarju. **St. Ana na Krambergu.** Da nabi in drugi ljudje po Sp. Stajerju vidijo, kako neizmerno se lahko z nemščino osmeji, kaže dopis znanega Stajercjanca okr. Šolskemu svetu v Osnreku:

Valentin Schuman grandbesitzer in gemeinde Tribein Ortschaft Watschkan chaus Nr. 7 Melden gebohrsam dass meine Kinder die schulle besuchen St. Ana Krichenberg und sind nach den erlasse des Landeschulraths von 28/7 jare 1899 s 5720 nach St. Ana Krichenbergo eingeschullt. Nach St. Benedikten ist weit die Kinder gehen 1 1/2 Stund aber nach Ana haben 1/2 Stund zugeben. Ortschaft Watschkan schun langerezeit die schulle Kinder besuchen vor 50 Jahre schun von mehrere chause als bin jetzt frei vor 50 Jahre Josef Reischp, Dominik Polanetz, Josef Jagritsch ganze orschaft Watschkan Nach St. Benedikten ist auf einmal grosse wasser bei regenbruch. Oft mal grosse wasser furt tragen pruken und langerezeit wasser stehen. Wege fass ortschaft Watschkan von alte zeit die schulle besuchen St. Ana in Krichenbergo dass sie die Kinder nicht gehenen. Nach St. Benedikten ist ein langetal und in winter ser kalt in somer die altern furchten weras Kinder wegen grosse wasser gaaz biss St. Benedikten schteben oft mall.

Valentin Schuman ist ein grosse deitschnazional und Sozejaldemokrat. Ich haben rweimal dr her Kaplan Lorentschitsch angezeigt nach den chaben biten, wegen schprach lere deitsch lesen schreiben rechnen auf deitsch Regileon weniger und z. w. Bein Ortschaft sind heksen Klerikale und Windschnazionale. Jete mechti deitsch nazional weg bringen in schull, ist schun plaz fursu meine Kinder ich sorgen in deitsch belezung und schull. am 6. Juni 1907 Watschkan. Valentin Schuman, deitschnazional.

Die Gemeinde Trieben Ortschaft
Watzhaus alle ja fallen per 36
kuppen vras boiz schuhhaus re-
pierung und zlen auch so bis andere
ie pfar bestiter jots ist nicht bemessen
die chalte gemeinde ist nach St. Be-
ndikten in pfar und die bilfte ge-
meinde nach St. Ana wenn ist za be-
zelen was zahlen jedes mal die ge-
meinde Rotschitzen auch so zahlen die
gasse gemeinde ist so bezahlen beim
Benedikten oder beim St. Ana vor
schuhhaus zahlen mussa po nur die
Kinder Schullebeschen nach St. Ana
Krichenberg und one schreitwang fur
frei eine teige Schuhhaus bauen 5. klass
trage um kosten die gemeinde Rotschitz
und gemeinde Triebenachalten so al in
pfar besizer war.
am 6 Juni 1907.

Valentia Schuman.

Slovenske novice.

Štajersko.

— **Ciril - Metodova slavnost** v
Celju se je večeraj z ozirom na precej
dvomilijno vreme in znanje privedite
še dokaj dobro obnesla. V popoldan-
skih urah je napolnilo celjsko občins-
tvo in gostje iz Laskoga trga, Mo-
zirja, St. Jurja, St. Pavla, St. Petra,
Vojnika, Vranskega in Žalca prostorno
dvorišče „Narodnega doma“, kjer se
je vršil koncert „Narodne godbe“ —
zvečer pomnoženo s godci iz Zidanega
mosta na 40 moš. Stregle so gostom
prav pridno narodne dame. Opazili
smo v šotoru za jestvine gospe Milan
Detičkovo, Schanerjevo, dr. Štikerjevo
in gđ. Zanjerjevo, v šotoru za pivo
gospe Bebekovo in gđ. Jarmoškovo,
pri stadiščah pa gospe Vohovo in gđ.
Banovo, Gregorinovo, Megličovo, Pi-
škovo in Simonikovo. Stregle so gđ.
Miklavčeva in Tovornikove, prodajale
so sokolske dopisnice in dopisnice za
žaljivo pošto gđ. Cigler, Repišek in
Sotl, pri guljaju, za katerega je na-
pravil g. Jaro Detiček originalen in
krasen reklamni plakat, sta gospodovala
gospa Mirnikova in g. Jaro Detiček,
oba v kratki madžarski narodni noši.
Najboljše privedite je bila gotovo vsa
s smučanjem opeljena vinski klet; tam-
kaj je bilo dobro biti! Gđ. Dora Berg,
mannova in gđ. Seručeva so tam
prodajale dobro kapljico. Da bo znaten
prebita, se je zahvaliti velikodušnosti
g. Zanjerja iz St. Pavla, kateri je da-
roval 200 steklenic izvrstnega pek-
čana, jermuzemca in refojka. Za kadilce
sta skrbeli gospodini Miklavčeva in
Seručeva.

Zvečer smo doživeli prvič v „Na-
rodnem domu“ orje. Posebno priznanje
so si pridobile sestre Barrison in bratje
Hallodron, posebno ko so nastopili
skupno in zapeli „šalostno balado“.
Aranderja te točke vsa čast! Radi po-
manjanka prostora se ne moremo
spoprijeti v podrobnosti, le toliko še
bilo omenjeno, da je splošno urajala
Miss Monika in krasna spoved gospe
Đine Vrečrjeje in gosp. R. Salimča.
Besedila žali bog v ozadju dvoran
slamo mogli razaznati. Da je imel naš
celjaki orje tudi v atletu, komičnih
starkah, Lorda Mackyja in originalni
Elviri svoje velikomestne senzacije —
se razume samo po sebi. Majhno ne-
oksnja je bila, zadnja točka.

— **iz Celja.** Ni nam ugajalo, da
smo videli včeraj v kleti „Narodnega
doma“ jermuzemca v steklenicah od
a m e k i v i n s k e t v r d i k e — Brucka
ob Muri! Potem se ni čuditi, da leži
vino n. pr. kletarskemu društvu v Or-
možu, raznim slovenskim vinogradnikom
v Središču, Ljutomeru itd. in še povrh
tega — pristno ljutomersko vino! Ako
se kaj takega godi na zelenem lesu. —

— **Mosto Celje** zida in napravila
vsa javna dela v lastni roddi. Ker pa
sede v stvarnem odnosu sami stro-
kovnjaki, zato se ni čuditi, da se go-
spodje smiraj zmotijo in prekorađijo
proračuna. Stavijo sedaj stranišče v
mostnem vrta in še pri tej malenkosti
morajo prekorađiti proračun za —
380 K. Proti temu — strokovnjakom
dela si pritožujejo celo še Nemci sami,
n. pr. nemška zveza obrtnikov in barvar
Aug. de Toma. Morda se zdani tudi v
v Celju in pade nemška klika, ki go-
spodari sedaj na celjskem marztratu.

— **„Nemška“ meščanska šola** v
Celju je štela po narodnosti 57 slo-
venskih, 35 nemških in 2 drugorodna
učenca. Toraj polovico Slovencev! In
te slovenske fantje počašče v sloven-
ščini znani — Kresnik! Ob tej priliki
si ne moremo kaj, da bi ne opozorili
našo javnost na staro našo zahtevo:
na Spod. Štajersko potrebujemo krvavo
slovensko meščansko šolo!

— **„Vahtarica“** izvaja iz tega, da
se nista udeležila vseslovenskega profesora
— dr. Korošec (zastitamo!) in dr. Stro-
kolj manifestacijskega shoda za slo-
venske srednje šole in vseslovenske
v Gradcu, da slovenski narod ne potre-
buje omejenih zavodov, ker omejena
g. profesorja še poznata naše kulturne
potrebe. Ne splošča se odgovarjati na
to nemikatarjem v Rotovčih sličic;
toda vprašamo gg. profesorja, ali je
bilo potrebno dati nasprotnikom tako
orožje v roke.

— **Naše šivinarice** opozarjamo
na današnji gospodarski članek o
„rdečici“ iz pisma izbornega strok-
ovnjaka.

— **Teharje.** Naša nova župna
cerkev je dobila večeraj štiri nove zvono-
ve, težke 44 met. stotov. Vzglisani
so c — e — g — a. Včeraj jih je
benedikoval predpoldan g. škof Napotnik,
potem pa so jih potegnili v zvonik
nove cerkve. Ker je bil lep dan, je
prilo moč ljudstva od blizu in daleč.

— **„Slovenčev“** urodnički poznanje
imeinito štajersko zemljepisje. Pred
kratkom so prekrstili naš lep slovenski
Fram v Frajham, sedaj pa je doživela
isto čast narodna občina Ham pri Or-
možu, „Slovenec“ je je prekrstil v
„Kumberk“ (po nemškem „Kulmburg“).
— **Legar** se je zopet pojavil v
Dola pri Hrašniku.

— **iz Medurja.** Vodja takojnje
politične ekspoziture, pl. Sapančich,
je šel v pokop v Gradcu. Moš ni storil
veliko dobrega niti veliko slabega, ker
je bil zelo dostopen takim vplivom.

— **iz Gorjanskih dolin.** V
„Domovini“ s dne 3. t. m. se gospod
Ig. Zavolovšek hoče umiti s tem, da
imeenje dopisnika „dopisna listnjava
in obrokvalca“ ter razpisnje 1000 K
nagrade sistema koor dokaza, da je v
direktni zvezi z nemško tvrdko Stein-
klarber. Omejenemu gospodu boji po-
vedano, da nikdo ni trdil, da je v
direktni zvezi, ampak le samo, da na-
ročuje za kmete opeko, dokazemo pa
lahko kdo je dobil opeko, da jo je
omejenji gospod od Steinklarberja
naročal, oziroma velel naj se tam
naroči.

— **Gorjane.** Je bil radi nedovolj-
nega popisovanja glasovnic župnik
Kern na Spod. Avstrijskem v 300 K
globe. Koliko duhovnih pastirjev bi
bilo pač obsojenji pri nas, ako bi prišlo
vse njih „delovanje“ ob zadnjih vlo-
vitvah na dan in pred sodnijo!

— **Dr. Ploj** si je ogledal v ne-
deljo, dne 30. junija pogorišče v Zdr-
gojji vasi in Mihovcih ter obvestil
ljudstvo, da bo stavil v državnem zboru
najni predlog za podporo revnim po-
gorcem. Šel je tudi do štaj. namestni-
ka, da se dovolji pogorelemu podpori
iz podpornega zaklada za njme in ne-
sreče ter bodi steril potrebne korake.

da bo bila tudi ob cesarja kaka
podpora. Ob jednom se boče tudi po-
tređiti dočeti, da boče polkodovalni za
letos prosti orožnih vaj.

— **Slov. Histrica** dobil svoj „Na-
rodni dom“. Poojoljiničini obor je do-
volil še v to svrbo 30.000 K.

— **Pogorelec** v Mihovcih in
Zdrgojji vasi je daroval g. dr. M. Ploj,
državni poslanec, 50 K. V imenu vseh
prišrčana hvala!

— **Sv. Bah** pri Ledanah. V ne-
deljo, dne 30. junija 1907 so se hoteli
peljati trije fantje — Jurko, Gašnik,
Vah — v majhni ladjici (rancu) od po-
staje Sv. Lovrenca n. k. z. do gostilne
Starm. Ze blizu Starna pa so njim
je ladjica prevrgla in so vsi trije
ustonili.

— **Toča** je pobila zadnje sredo
tudi vinograde po Halozah. Padlo je
je toliko, da je bila pokrajina ves dan
pobeljena. Ubogi Halozani! Lani jih
je toča tepla, letos zopet!

— **Škof** in toča. Zadnje sredo je
toča zelo hudo pobila halozke vino-
grade. Iste dan se je medil gosp. škof
Napotnik pri Sv. Trojici v Halozah
radi vizitacije županih in birmo. Ker
je tudi pred šestimi leti pobila toča
vinograde ravno o priliki škofovega
obiska, pravno kmetje, da „dela“ si-
gurno škof toče in da ga v bodoče ne
boče več sprejeli v farno, da jim se
napravi škoda.

— **iz Ormoča.** Takojnji orož-
nički postajerođja g. Predikaha je ujel
nekega Arnoia iz Lahonec, kateri se
je klutil toč po okolici in uprizoril
več nastilov, ter za izročil okr. so-
dniji v Ormoču.

— **Razpisano** je mesto zadeti-
telja na Ruču pri Ormožu (triraz-
redna šola in II. pl. r.), nadalje ste
razpisani mesti učitelja in učiteljice
na šestrazredni ljudski šoli v Št. Vidu
pri Ptaju (3. pl. r.). Prodaje je treba
vložiti do 31. t. m. na dotične krajne
lokalne svete.

— **Shod** v Ormoču, kateri so je
vršil tam 30. junija je bil baje brez-
pomemben. Tako pišeta „Slovenec“ in
„Slov. Gospodar“. To je lahko rečena,
a prav slaba tolažba. Ob jednom se
hočeta ob duhovniški lista prikapat
našim županom in posestnikom, ime-
najoč jih pristane neke duhovniške
zveze, katore pa mi ne poznamo in je
tudi enkrat za vselej odklanjamo, ker
hočemo biti v političnih zadevah sa-
mostojni. — **Ladajevemu** dopisniku
„Slov. Gospodarja“ v Ormoču pa pri-
jetljivo svretujemo naj molči, ker ima
na svoji klerikalni glavji zelo mnogo
masla! Ako bo še dalje lagal o nas in
posval, pride v kajho!

— **iz Ormoča.** V sredo je bil zalosten
dan za naš kraj. Toča je pobila ve-
liko vinogradov, najbolj je zadet Ham,
kjer je toča v goricah na pedenj vi-
soko ležala. Zelo veliko škode je na-
pravila na polju, šito, še zrelo, je po-
polnoma onasteno, krompir itd. uničen.
Kakor silimo, je tudi v Halozah. Za-
vrhu in Križovljanah ta dan toča veliko
škodo napravila. Stari ljudje pravijo,
da 80 let ne pomnijo, da bi toča na
polju toliko pokončala.

— **iz Ormoča.** Poročali smo nedavno,
da je pozdravil g. sodni svetnik Dr.
Prešker g. škofa v nemškem jeziku,
ko je prišel v Ormoč. Ker se je ta
notica razmela v nekem ozira napačno,
dostavljamo, da je storil to g. sodnik
kot reprezentant c. kr. okrajne sodnije
v Ormoču in ne kot zastopnik tam-
kajšnjih Slovencev.

— **Ham** pri Ormoču. Občina je
že poslala odposlanstvo k c. kr. ptaj-
škemu okr. glavarstvu, da dá uradno
pregledati in oceniti škodo. Tudi se je
že gosp. nadučitelj Forekr obrnil v
imenu hudo prizadetih prebivalcev na
poslanca dr. Ploja, da stavi v držav-

nem zboru najni predlog za odpomoč.
— **Po toči** prizadeta občina so Ham,
Lopretice, Frankovci, Pašenci, Salovec,
Obritz, Grabe, deloma Središče in Vo-
dranci.

— **Ham** pri Ormoču. Čitamo v
„Slovenca“ šte. 152, da sta vložila
državna poslanca Rožkar in Pišek v
državnem zboru — najbrže še v Jutri
najni predlog za podporo po toči hudo
prizadetih posestnikov v „Kumberka“
in Frankovcih. Ne rečemo, da niso
naši posestniki pomoči potrebni; ali
tako naglo in brez vseh podatkov vi-
gati predloge — to nam bo več škodi-
lo koristilo. Vrh tega so občine
Pašenci, Obritz, Salovec, Grabe, Sre-
dišče in Vodranec tudi hudo prizadeti.
Čudimo se gg. poslancema, da vlagata
najne predloge, ne da bi dobila do-
voljni informaciji! Žal, da to kamo na
tisto novinsko „delavnost“ „Kmečke
zveze“, ki je v tem slučaju obrnjena
proti dr. Ploju. Poslanca Pišek in
Rožkar kajeta še iz tako teške ne-
sreče politični kapital na škodo pri-
zadetih občin! Tako lažipomoč in „za-
stopanje“ obojamo in najodločneje
zavrtaemo. Upamo pa, da stori gosp.
dr. Ploj, ko bo imel potrebne uradne
cenitve in podatke od nas v rokah,
kolikor bo največ mogel za nas! Mi
radi tega udarca gospodarski po-
giznjamo!

— **Na Crenu** je imenovana gospa
Marija Murša poltinn ekspedijen-
tinjan.

— **Dopust** ob času šetve hoče
doseči tudi za Avstrijo poslanec Malik.
Na Ogrskem je namreč dostaneč kmečkih
sinov vojakov ob času šetve navaden.

— **Prince Danila** prestolonaslednik
črnogorski biva s svojo ženo v Fran-
šičkih kopeljih na Četkem od koder
dela večje izlete po deteli. Za časa
vseokolekega zleta v Praga gnala je
tega čitnega črnogorskega sokola
srčna želja v nemški Čeb, kjer si je
ogledal vse nemške znamenitosti v
mostnem muzeju ter izrazil naš tam
svoje kmetje zadovoljstvo! — Nemce
je to silno veselilo, da je prišel črn-
gorski prestolonaslednik za slovenskih
dni rajše v nemško-nacionalni Čeb
nego v slovensko Prago. Na veso-
kolnem zletu ni prince Danila prav
nikdo pogrejal in njegova prisotnost
bi tam slavostem se mogla sijajnosti
in prisrčnosti ne dodati se odvzeti.
Čin sam na sebi je pa značilen za
črnogorskega „sokola“. Ali stoji morda
pod pantofeljem svoje soproge meklen-
burške princezine Jute?

Kranjsko.

— **Škod** potkarjev in ošcijantov
se je vršil, kakor so že poročali časopis,
v soboto 29. nožnika ob mnogo-
brojni adeležbi v dvorani hotela „Ili-
rija“.

Na shodu se je sklenilo, razpustiti
staro društvo potkarjev za ustanoviti
novo! To društvo boče imelo sedež v
Ljubljani ter pod svoje okrilje shbalo
vse potkarje, ošcijante in aspirante
Kranjske in Primorske.

Sedanja deželna zveza ošcijantov
in aspirantov s sedežem v Trstu pre-
vzame pa vse poltne uradnike in Jstri
in na otokih.

Dan ustanovitve novega društva
nuznanil se boče pravčasno po vseh
časopisih.

Dolžnost vsakega poltnega urad-
nika je, udeležiti se tega preimenitnega
zbora. Pojasnila daje: Krajni odsek
potkarjev in ošcijantov v Ljubljani,
— **Posvi** slovenskim sklad-
ateljema „Glasbena Matica“ v Ljub-
ljani jo sklenila novembra meseca ob
občletnici smrti Simona Gregorčiča pri-
rediti velik in lep „Gregorčičev
večer“. Da se pa ta večer čim lepše
proslavi, treba nam novih lepih skladb

na besede slavnega našega pesnika in narodnega ljubitelja. V to svrhu so obrabla „Glasbena Matica“ do vseh slovenskih skladateljev, naj ji vsaj do začetka meseca septembra t. l. dopoljejo, če imajo kaj novih, še ne objavljenih skladb na Gregorčičeve besede, v prvi vrsti melanih zborov, pa tudi molkih ali pa samospetrov in drospevov, vokalnih ali s spremljevanjem klavirja. „Glasbena Matica“ je pripravljena vredne skladbe primerno nagraditi.

Odbor „Glasbene Matice.“

Gospodarstvo.

Rdeča ali perca bolezen pri prašičih.

Meseca julija, avgusta in septembra najbolj razširjena pri svinjah takozvana rdečica, ki povzroča vsako leto na stotisoče škode. Pred njo ni varen noben kraj in kaj posebna prijateljica je mokrih, zadušenih in temnih hlevov. Pozna je vsak živinorejec.

Navadno zbolijo prase, ker uživajo hrano in vodo, ki so jo okužili na rdečici oboleli prašiči. Kri, meso, blato in voda bolnih svinj ima namreč v sebi kaj bolezni. Kal rdečice pride v črva in od tod v kri, kjer se razplodi in povzroča bolezen. Včasih okazi kri sicer čisto zdravih svinj amazan rezar z neslužnimi noži.

Da v naših krajih ta bolezen tako divja, so ljudje največ sami krivi. Ko svinja zbolijo napeljujejo ji teloh ter jo mažejo s vsemi možnimi mazili. S takim ravnanjem k večjemu še lažje okužijo druge svinje v hlevu. Velikrat poginolo prase sami zakopujejo. Ostala obolela, svinjata naglo pokoljejo. Mese rdečice po vsi med znanosti in prijateljstvu, misleč, da se na ta način rešijo večje nesreče. A kaj je posledica njihovega ravnanja? V najkrajšem času je okužena cela vas! Valičani namreč ne stijejo sami mesa marveč so tudi predčili kolikor toliko doleži ta dobrota. Že pomije zadostaje, da zbolijo prašiči. — Moč poginolo svinjo premalo globoko zakopje. Živali jo odkrijejo. Svinje, ki se pasejo okoli mrvovine, obole. — Pastir vidič svinje obdelovati mrho, vrže jo v potok. V vaseh, ki napajajo svinjo s to vodo, se kar čez noč pokale rdečica.

Lahko bi se na stotine slučajev naredili, kako se valed nepravilnosti kušna bolezen širi kot ogenj. Reči moram, da so si živinorejci sami sobi največji sovražniki in da so imajo na rdečo bolezen v voliki meri edino le svoji nevednosti in lahkomišelnosti zahvaliti. Mesto, da bi takoj, ko rve, o rdeči bolezni, isto naznanili na županstvo, ravna vsakdo svojevlejav. Mesto enkrat, ima zado bolezen vsako leto v hlevu in mesto, da se pri njem ognez nastari, guri cela vas, gure celo pokrajino!

V smislu postave je c. kr. okrajni živinostvarnik dolžan zato, da je v slečah živinske kage najboljši prijatelj in svetovalec živinorejca. Postave o kušnih boleznih imajo namreč namen varovati živinorejca večjih izgub. Od glavarstva na lice mesta postani c. kr. živinostvarnik pa mora skreniti vse podrobnosti, da kage omaji in satra. Vse njegovo opravilo gre na državne stroške in druge škode živinorejca nima, kot da vno merda strokavaj je reši nekaj svinje. Zatorej: Kakor hitro uvidi, da se je pokazala v trejen hlevu rdečica, namamend je takoj

potem županstva na glavarstvo! Vsako zatajevanje, vsakokrivajno je tu le nova škoda, nova nevarnost.

Poleg tega naj pusti vsakdo živinostvarnika svoje svinje **cepiti**. Cepjenje je edino, malone popolnoma zanesljivo sredstvo zoper rdečico. Ravnetako kot se otrukom cepijo kaze, da posneže ne obole na kozah, ravnetako je možno cepiti svinje, da ne dobe rdečice. Ker jamči zavod, ki izdeluje cepivo, nekaj mesecev za njegovo dobroto, zato dobi vsakdo, za cepljene svinje, v slučaju, da bi med tem časom katera poginila, precej visoko odškodnino.

Kdor bi brezobzirno naznanil vsak slučaj kušne bolezni pristojni oblasti in kdor bi dal vsako leto vse svoje prašiče zoper rdečico cepiti, bi bil svoj najverjetni prijatelj; kajti v doglednem času bi bolezen zbežala iz njegovih hlevov. Za vsak slučaj pa bi se lahko mirno spal, ker bi imel živili takorokotno zavarovane. To so edino zanesljive poti po katerih je treba hoditi, ako hočemo, da bodemo s časom udeleženi perca bolezen pri svinjah, ravno tako, kot se je poročilo uničiti še več drugih bolezni, ki so včasih povzročale na milijone škode, danes pa so že popolnoma neznane. Naša županstva pa naj bi gledala, da noben slučaj ne ostane prikrit in da nevedneže primerne poseže. A. R.

Dražji premog.

Cena premoga bo od 1. septembra t. l. naprej znatno poskočila. Kakor se že sedaj zanesljivo poroča, bodo povislali cene za 9 do 10 K za vagon.

Vzajemna trgovina med obema državnima polovicama v maju 1907

je značala, izraziti trgovino s dragimi kovinami — vzor iz Ogrske 894 mil. kron, izvoz na Ogrsko 891 mil. kron.

Svetovne vesti.

— **Zasluh slavnega perca.** Neki francoski list je izračunal, da zasluhi slavnj operni pevec, tenorist, Caruso za vsako polno to katero poje, 5 K, za vsako vedtrinko 3 in vsako ominko 2 K. Vdihuje pa zastoj.

— **Šeleznica na „Jungfrau“.** Na to visoko goro, katero radi turisti obiskujejo, delajo posebno železnico, o kateri smo v „Domovini“ že svoječeno poročali. Do sedaj vodi še železnica do postaje Eismeer (5160 m nad morjem). Letokaj je sen bodo za daljšo progjo upravljali gradivo do lednika Eiger in prihodnje sime začnejo delati tunel od postaje Eismeer naprej. Do imenovane postaje se je lani leto prepotjalo 72.906 oseb, na dan je bilo torej povprečno 537 oseb, meseca avgusta poskočilo je na 1073. Največ se jih je na tej železnici vsilo dne 21. avgusta, namreč 1975 potnikov. Železnika družba je minilo leto imela dobička 331.893 fr. in so dobili delničarji 4% dividende.

V kolodvorski restavraciji Eismeer imajo električno kuhinjo, ki lahko v najkrajšem času pripravi obed za 120 oseb. Minalo sime so včasih vozili posebni vlaki do imenovane postaje. Seveda je to mogoče le ob lepih zimskih dnevih. Od postaje Eismeer na vrh Jungfrau stanejo vodniki sedaj 50 fr., prej so pa 100.

— **Drobne porosti o Napoleonu.** Po svoji drugi vojni v Italiji (1797) pride Napoleon pri nekem obedu v dotik z neko gospo, katera je hotela veljati za zelo dahovito. Brbrala je o vsem: o slovstvu, umetnosti in obilpavala Napoleona z vsakovrstno hvalo. Končno zakliče navdneena: „Kaj bi mogel Elvrek biti, ako bi ne bil general Bonaparte?“ „Dobra gospodinja in mati“ ji odvrne suho Napoleon. — Nekoč je govoril Napoleon z nekim nemikim častnikom, kateri je govoril obolo in žaljivo o Francozih. „Moji vojaki“ je dejal, „se bore za slavo in ne za denar kakor Francozi“. „To je res“ odvrnil je Napoleon, „vsakdo se bori za to, česar nima“. — Po bitki pri Marengu prišel je Napoleon v nek gradč. Pred njega pride nekaj duhovnikov „General“ vzklikne jeden, „ščitite naših 12 apostolov!“. „So vaši apostoli lemeni?“ „Ne, srebrni so.“ „A tako“, pravi Napoleon, „potem jih vzamem v svoje varstvo. Gospod je rekel apostolom: „Hodite po celem svetu!“ Naj tedaj grede.“ In poslal jih je v Pariz v livarno za denar.

Starajlega, pridnega

pomočnika

mešane stroke, sprejme takoj

AND. ELSBACHER v Laškem trgu.

Sprejme takoj

vajenca

velelega slovenskega in nemškega jezika Josip Bertjig trgovec z manufakturnim, specialnim blagom, šeleznica, porcelanom, kopalce. 3553-2

Izjava.

Lastnoročno podpisani Janez Roškar, župan in posestnik v Rajnkovcih pri Rogatcu, iskreno obžalujem žalitve napram g. Oroslavu Kušču bivšemu tajniku okrajnega zastopa v Celju ter prosim istega blagohotnega oprostjenja.

Rajnkovci, dne 6. julija 1907.

Janez Roškar.

356 1

Moltvenike za birno v najraznovrstnejših vezavah.

Serpentine Lampijone papirnate itd. priporoča na debelo in drobno

Zvezna trgovina v Celju trgovina s papirjem pisalnimi in risalnimi potrebščinami.

LAMPIONE ZA VESELICE IN DRŽALA ZA ČASOPISE, PRIPOROČA SI DRUŠTVOM P. KOSTIČ V CELJU.

Delovodja

popolnoma izena, zdrav in energičen mlaj, zmožen slovenskega in nemškega jezika, ne želi za tovarno za aktivno na Sped. Stajernem proti dobri plači in prostemu stanovanju. Prednost imajo obrajati ponudniki ljubljanske stroke, ki se tudi razumejo na dela v strahilaci. 348 6-3

Povsode k napovedjo dosedanjega steborvanja in s prepisi sigetovani za upravitelno „Domovina“ pod „Delovodja“.

Poročiti

se želi nek krajški mojster z najhujšim premoženjem, star 30 let s štirimi ali kuharico, stare od 25 do 35 let, imajočo nekaj premoženja. Povsode pošiljajte na M. S. št. 100, poste restante. Račeče pri Zidanemostu. 354 1

Učenca

sprejme takoj

Zvezna knjigovoznica v Celju, Schillerjeva ulica šte. 3.

Pređa se

mlin

s dreva tečajema s posvetovom obhajajočim ajvro, travnik, gred je sadomilni. Cena 5000 K. Več pora izna Cragošnik. Šmarina v Ruzbi dolini pri Celju. 356 1

1Puch-motor-kolo

se takoj proda. Več se izve pri gosp. Heger, Gosposka ulica Celje. 357 3-1

Zambil

se je v nedeljo, 7. t. m. v Celju sial colter z medaljonom. Najditej ga naj blagovolji oddati gostilničarju v Narodnem domu proti primerni nagradi. 355 1